

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

havde været mere betydningsfuldt, hvis det ærede Medlem havde rejst disse Problemer paa et tidligere Tidspunkt, da hendes Parti havde Regeringsmagten.

Petra Petersen: Ved at udvide Skolebespisningen til at omfatte hele Aaret og slette det sociale Skel, man gennem Sygekassegrænsen satte mellem Børnene, er man naaet et godt Stykke frem mod det, Skolebespisningen bør være: et Led i Bestræbelserne for at højne Sundhedstilstanden og gennem Børnene at skabe bedre Spisevaner. Medens det før har været en social Foranstaltning, hvor det gjaldt om at mætte sultne Børn, er man nu blevet klar over, at det foruden at mætte de sultne Børn, som desværre stadig findes, gælder om at give alle Børn den rigtige Ernæring. Her er Skolebespisningen med Oslo-Frokosten, som er rig paa Vitaminer og Salte, den rigtige Vej. Gennem det rigtige Paalæg, gennem Mælk og Frugt faar Børnene det Tilskud af Vitaminer, som er saa vigtigt, og som de af forskellige Grunde ikke faar i Hjemmet.

Tilbage bliver saa at finde ud af, hvorfor saa faa Børn deltager i Spisningen. Den første Aarsag dertil er jo Afleveringen af Rationeringsmærker. Da vi sidst behandlede Skolebespisningen her i Tinget, spurgte jeg den daværende Socialminister, om det ikke var muligt at stille det Fedtstof, der anvendes til Skolebespisning, til Raadighed uden om Rationeringen. Den daværende Minister lovede at tænke over Sagen. I Dag har vi endnu mindre Fedtstof, og en følelig Mangel i Husholdningen er det, at vi aldrig ser Fedt. Fedt rækker betydeligt længere end Smør og Margarine. Vor Flæsketildeling er saa lille, at det Fedt, der bliver deraf, er lig ingenting. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Socialminister: Er det ikke muligt at skaffe Halvdelen af det Fedtstof, der skal bruges til Bespisningen, uden om Rationeringen — jeg tænker her paa Smør eller Margarine — og lade den anden Halvdel erstatte af Fedt?

Hvis man sammenligner Deltagelsen i Spisningen her i Danmark med Deltagelsen i andre Lande, ser man følgende: I Danmark er der 22 000 Spisere eller knap 6 pCt. af samtlige Skolebørn. I København deltager dog 15 pCt. af Børnene. I Sverige, hvor man kun har delvis Mærkeaflevering, tilstræber man at gøre Skolebespisningen obligatorisk, og for Finansaaret 1947—48 har man afsat 10 Mill. Kr. til Bespisningen. I Stockholm deltager gennemsnitlig 37,8 pCt. i Skolebespisningen. I Norge er der ingen Mærke-

aflevering, og i Oslo deltager 76 pCt. af samtlige Skolebørn i Skolebespisningen. I England tilstræber man efter de nye Socialiseringsplaner ogsaa obligatorisk Skolebespisning, og i Finland indførte man allerede i 1943 obligatorisk Skolebespisning.

Naar nu det sociale Skel bliver fjernet, fjernes ogsaa en af Hindringerne for at deltage i Spisningen, men man burde samtidig, hvis man ikke ønsker at gøre Lovens Udnyttelse obligatorisk, gøre lidt for at popularisere Loven.

Hvis man gennemgaar det Bilag, der følger Landstingets Betænkning, over Byernes Udgifter til Skolebespisning, ser man tydeligt, at der er Byer, hvor man saa at sige saboterer Skolebespisningen. Jeg vil gerne nævne en By som Aalborg, ikke for at sige at den saboterer Skolebespisningen, men fordi man der kun anvender 14 000 Kr., hvorimod Nørre Sundby anvender 20 000 Kr. og Aarhus 168 000 Kr. Jeg staar her med „Aalborg Amtstidende“, der refererer et Møde i Sundby—Hvorup Sogneraad den 10. Februar, hvor man kaldte et kommunistisk Forslag om at gennemføre Skolebespisning i samtlige Skoler i Kommunen „et kommunistisk Paradedorslag“. Det viser, at der er Kommuner, der ligefrem saboterer denne Skolebespisning, og her er det jeg tror, at hvis man fra Myndighedernes Side rettede en Henvendelse til Kommunerne og til Lærerne, saa vilde Loven blive bedre udnyttet. Naar jeg nævner Lærerne, gør jeg det, fordi jeg har Erfaring for, at en Lærer har stor Indflydelse paa, hvor mange Elever fra hans eller hendes Klasse der deltager i Bespisningen, og har Lærerne ikke den rigtige Forstaaelse af Bespisningen, bliver Deltagelsen derefter og ofte meget ringe.

Fremgangsmaaden, jeg har anbefalet, er jo heller ikke ny, idet man ved andre Love af hygiejnisk eller forebyggende Art med Held har brugt en lignende Fremgangsmaade. Jeg tænker her paa Tuberkuloseundersøgelsen og Vaccination mod Difteritis, hvor man gennem Plakater o. lign. opfordrede Befolkningen til at udnytte Loven og sikre sig mod Sygdom.

Børnenes Sundhed og rigtige Ernæring, som Staten gennem Sundhedsplejersker interesserer sig for fra Barnets Fødsel, maa følges alle Barneaarene igennem og være medvirkende til at højne Folkesundheden.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke samtlige ærede Ordførere for deres venlige Tilslutning til Lovforslaget.